Eva Pascual: "Volem que la gent se senti part del Museu del Joguet a Figueres"

La conservadora i codirectora d'aquest centre museístic avança la densa programació pel 35è aniversari

Eva Pascual celebra el seu primer any com a codirectora

Fa un any, la historiadora de l´art Eva Pascual (Barcelona, 1964) entrà a formar part de la família delMuseu del Joguet de Catalunya com aconservadora i codirectora. Pascual, qui va viure la infantesa a l'Escala on els seus pares tenien una botiga d'antiguitats, en fa un balanç positiu i assegura que ara tenen un gran repte amb la celebració, aquest 2017, delstrenta-cinc anys del centre. Per a ella, "un museu és com un iceberg: la gent veu la punta però a sota hi ha una feina ingent que involucra molts professionals". Pascual es va llicenciar en Història de l´Art i és especialista en mobiliari medieval català. Tota la seva trajectòria professional, però, ha estat vinculada al món dels museus, com a col·laboradora externa i coordinant la creació de centres com el Museu de Cultures del Món, on va ser tècnica de col·leccions i va coordinar la web. Pascual ha treballat també al Museu Diocesà de Barcelona, al Museu Episcopal de Vic i al Museu Etnològic de Barcelona, ja com a cap de col·leccions.

Què va fer interessar Eva Pascual a venir a Figueres?
Coneixia el Museu del Joguet però el de la primera etapa i vaig creure que, com que és l´únic museu del joguet de Catalunya, era una oportunitat molt interessant.

Ara just hi compleix el seu primer any. Com van ser els primers mesos?
Com a tot arreu. He treballat a molts museus i sempre costa situar-se. Cada museu té la seva dinàmica i t´hi has d´adaptar.

Quina és el seu càrrec concret?
En sóc conservadora i codirectora, junt amb Josep Maria Joan.

La codirecció s´allargarà més?
De moment la compartim i prenem les decisions junts. Anem molt en la mateixa direcció.

Què fa una conservadora?
És la persona que té al seu càrrec les col·leccions del museu. En aquest són molt importants les donacions de particulars. Els fons es forneixen així però només les acceptem en funció si complementen o completen les col·leccions del museu. Hi ha donacions que no fan aquesta funció, tot i que tenen la qualitat suficient per formar part del fons. Les meves tasques són coordinar tota la documentació d´aquestes peces: el registre, l´inventari, que s´entrin correctament, l´estat de conservació, tenir cura de l´objecte... També entra l´explotació, és a dir, donar accés als investigadors. Ara, per exemple, tenim dos e quips externs d´investigadors treballant: un, de la Universitat de Girona, sobre creativitat contemporània, i un altre que ha guanyat una subvenció de l´Institut Català de la Dona per fer un estudi sobre el rol de gènere en el joguet. A més, tenim un becari de la UdG que treballa en exposicions que farem l´any vinent.

Vostè com els ajuda?
Coordinant-los perquè tinguin accés a les peces, a la informació que hi ha al Centre de Documentació. Dins les meves tasques també hi entra la gestió de les peces i tota la documentació associada. Ara, per exemple, tenim peces a dues exposicions de Barcelona i al gener se´n sumarà una més. També impulso exposicions tant nostres com externes. Per a l´any vinent ja en tenim diverses en col·laboració amb Perpinyà i, possiblement, amb el Museu de la Resistència de Tolosa.

Com valora el fons del museu?
No ho faig jo. El valora l´especialista europeu en col·leccions públiques de joguets, l´exdirector del Museu del Joguet de Brussel·les, qui considera que la nostra col·lecció és la tercera més important del món. Estem quasi als 18.000 objectes. Hem tingut unes donacions importantíssimes que encara estem inventariant, un treball intern bàsic per poder comunicar i fer les exposicions. Una de les darreres ha estat la maleta de l´exili de Xavier Benguerel. No la tenim exposada, però ho farem aviat.

Aquest darrer any s´ha notat un gran dinamisme des del museu.
Sempre s´hi han fet moltes coses. Crec que tothom sap que un museu no és un lloc amb quatre parets ple de coses i en silenci. En aquest museu sempre hi ha algú i mai hi ha silenci. És un museu molt obert on sempre passen coses durant el dia i volem que sigui així, que sentin que en formen part. El nostre museu és important perquè és un museu en construcció, la gent l´està fent. Aquestes donacions ens ajuden a fer-lo.

Certament pot créixer molt més.
I creixerà. És com ha de ser, les col·leccions han d´augmentar i la gent s´ha de sentir part del museu i que el museu els correspon.

Parlant de creixement, encara resta pendent l´obertura total de la segona planta.

Sí, som un museu privat que depèn d´una fundació. Les ajudes institucionals cada vegada són més petites i intentem trobar nous recursos. El projecte ja està fet, sabem quines peces van a les vitrines però és qüestió de pressupost, tant per obrir com per després mantenir perquè necessites el personal de vigilància.

Una realitat per aquest any?
Difícil, perquè el museu celebra el 35è aniversari i tenim plantejats uns reptes quant a exposicions i activitats molt importants, fins i tot en l´àmbit europeu, i busquem finançament. Esperem que les institucions públiques responguin.

Com valora el seu primer any?
Ha estat molt gratificant. La gent ha respost molt bé, fins i tot gent que no havia vingut mai al museu i l´han descobert. Respecte als tallers hem col·laborat amb col·lectius com Àltem perquè ells mateixos imparteixin tallers a gent no discapacitada. Ells també estan capacitats per ensenyar. Hem treballat també amb un projecte de l´associació de Malalts d´Alzheimer. Hem obert una sèrie de col·laboracions molt interessants per a nosaltres i ells, alhora, han aprofitat els recursos del museu. Així es demostra que el museu no és només un lloc on hi ha peces sinó que té molts altres recursos que poden beneficiar tota la comunitat.

Fa poc s´ha sabut que el 60% dels catalans majors de 14 anys no va visitar cap museu el 2015.
Una part de la culpa és dels mateixos museus perquè un museu és molt més que un edifici vell o antic, ple d´objectes. És un lloc participatiu on passen coses i que pot ser un motor de desenvolupament important.

Ha parlat dels 35 anys del centre. Què tenen previst organitzar?
A la Sala Oberta tindrem exposicions molt potents i la idea és fer una programació molt interessant que estem acabant de tancar. Ens plantegem un llistó molt alt. Hi haurà exposicions convidades i, fins i tot, algun museu convidat.

Està aprenent coses noves?
Aquí cada dia s´aprenen coses noves i és molt interessant perquè tenim molts inputs del públic que ens serveix per documentar i millorar la nostra tasca.

És un museu que remou per dins?
Sí, la gent s´identifica molt. L´altre dia va venir una persona vinculada al món dels museus i que mai l´havia visitat i en acabar em va dir que aquest museu desprèn felicitat. Fantàstic.

S´ha sorprès de l´activitat cultural que té Figueres?

Figueres és una ciutat realment molt activa però estaria bé que poguéssim anar tots a una. Tenir un Institut de Cultura seria fantàstic, com a Olot. Tothom programa d´acord, i més amb el potencial que té Figueres. Podria ser un pol d´atracció brutal. Si anéssim tots a una seríem imparables. Només dir que Falset, que té només 2.800 habitants, ha fet un Institut de Cultura.

Font del document:
http://www.emporda.info/cultura/2017/01/02/eva-pascual-volem-que-gent/340907.html?utm_source=rss